

Præsten fortsatte:

»Hvad der saaledes gælder om Aanden i Naturen og dens Vidnesbyrd, gælder ogsaa om Aanden i Historien, — den anden rige Kilde til sand Oplysning. Ogsaa Historien bekræfter de Kristnes Tro og Haab, naar man ikke som saa mange af vore Dages Arkivstøvere bliver stikkende i Enkeltheder, saa Overblikket og Dybblikket fortabes. Selv den saa meget udskregne historiske og sproglige Kritik af Kirkens gamle Lovbøger, der maa ske et Øjeblik kunde se farlig nok ud, har kun tjent til Bestyrkelse for dem, der i Religionen søger Livet bag Læren, Aanden bag Bogstaven. At der kommer mere Lys og Luft ind i Kirken, kan kun være godt; det er jo netop Foraarets Tegn. Alt dette Dogmevæsen er dog kun Udenværker, Hylstret, hvis Sprængning aabenbarer Troens sande Kærne. — Og saaledes i alle Forhold. Det er saa langt fra, at vi Kristne har noget at frygte af Videnskaben, at man roligt tør forudsige, at vi netop fra den Side kan vente den virkningsfuldeste Hjælp i Kampen for Sandheden. Hvor kunde det ogsaa være anderledes? Grib ind hvorsomhelst... tag Fysikens forholdsvis nyligt beviste Lære om, at intet i Naturens Husholdning gaar tilspilde, at ikke et Atom forgaar — om det end ofte ser anderledes ud — men blot overgaar i en anden Tilstandsform. Der brænder et Baal paa Marken. Det tager sig ud, som om Brændselhoben fordunster til et